

Syv og halvtredstydtyvende Møde.

Tirsdagen den 14de Marts 1893, Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er omdelt paa de Herrers Bladser omtrykt Endringsforslag til tredje Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af en Statsstole for Kvinders Uddannelse til Lærerinder.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1893 til 31te Marts 1894.

Formanden: Vi begynde med Lovforslagets § 22 og § 26 IV. med tilhørende Endringsforslag Nr. 46—56 samt 69—72.

Jeg bemærker allerede nu, at vi i Dag ville følge den samme Regel for Afstemningen, som vi fulgte i Gaar, at Afstemningen over det første Punkt af det paagældende Afsnit betragtes som afgørende for de andre, medmindre nogen ønsker særlig Afstemning om noget enkelt Punkt.

Ordføreren (Steffensen): Om samtlige de Endringsforslag, som ere stillede til dette Afsnit, nemlig Endringsforslagene Nr. 46—56 og Nr. 69—72, gælder det, at de angaa gamle Strids spørgsmål. Det er Bevillings spørgsmål, som have været omtvistede for de flestes Vedkommende i 7—8 Aar, og de andre staa i Forbindelse med Befæstningsanlægene. Jeg finder derfor ingen Anledning til at gennemgaa disse Forslag i Enkelthederne, jeg anser dem for at være tilstrækkelig kendte af Tingets Medlemmer og indskrænker mig til at anbefale det høje Ting at stemme for dem.

Th. Nielsen: Hvad angaar samtlige Endringsforslag, som her ere til Forhandling, skal jeg lige saa lidt som den ørede Ordfører gaa nærmere ind paa disse enkelte

Endringer. Det er jo, som han udtalte, gamle Befændte; om dette end ikke gælder om dem alle, saa er dog den Foranstaltning, hvortil de knyttede sig, en gammel befændt; det er nemlig de provisoriske Befæstningsværker. De Bemærkninger, som jeg vil gøre, ere derfor mere almindelige, men tillige motiverende, hvorfor Mindretallet er imod nogle af disse Enkeltheder. De ramme altsaa enkelte Endringer, som ere stillede op, og de ere ikke ganske saa. Vi staa jo her efter min Mening ved den store Knude, en Knude, om hvilken jeg ikke ser, hvorledes man skal faa den løst. Jeg bemærkede i Gaar, at for mig er det ikke afgørende, at Ministeriet Estrup sidder her; jeg kan godt være med til at give det en Finanslov. Det er en Opfattelse, som jeg har haft i mange Aar. Jeg vil sige til det ørede Medlem for 7de Kredts (Madsen-Nygdal), som i Gaar henbiste mig til noget, som skulde have staaet i mit Blad for 1885 — det skal jeg naturligvis ikke komme ind paa i Dag — at jeg vil være ham forbunden, dersom han vil vise mig, hvor jeg har skrevet noget om, at en Finanslov ikke gives for Landet og Landets Skyld, men til Ministeriet Estrup. Jeg er mig nemlig klart bevidst, at det Standpunkt, hvorpaa jeg staaar nu, er det samme, hvorpaa jeg har staaet i 1885, og jeg kan derfor heller ikke have skrevet i modsat Retning. Altsaa dersom Finansloven skulde strande, hvad jeg selvfølgelig ingen Mening kan have om, sker det ikke for mit Vedkommende — og jeg antager, det gaar mine Meningsfæller paa samme Maade — fordi Ministeriet Estrup sidder her, men paa Grund af, at vi ere uenige om selve Realiteterne, ikke kunne komme overens om disse. Her staa vi da, saa vidt jeg skønner, ved de vigtigste Realiteter. Der er flere af de Realiteter, som vi i Gaar havde til Behandling, som jeg finder det meget mærkeligt, at det ørede Flertal har opstillet, og som jeg ikke synes ere godt begrundede, men det faar nu være; i ethvert Fald ere disse Realiteter ikke vanskelige, end at man vel kunde komme over dem; men her staa vi ved de vanskelige Punkter, nemlig ved, hvad der vedrører Krigsministeriet. Jeg kan ikke dølge for mig selv, at det vilde være en meget betænkelig Ting at komme til forøgede Militærudgifter, naar Landet, særlig Landbruget, befinder sig under Kalamiteter. Og her er i Virkeligheden Tale om stærkt forøgede Udgifter fra det sædvanlige — jeg mener nu ikke i Sammenligning med, hvad der er taget paa de foreløbige Love, men i Sammenligning med Folketingets tidligere Stilling — og om just ikke stærkt forøgede, saa i hvert Fald Udgifter